

Začínáme (úkoly pro samouky)

Následující úkoly jsme koncipovali tak, aby se na sebe navazovaly, jak v rámci jedné lekce, tak i v rámci celého projektu, kdy můžete třeba v novém úkolu pracovat se zadáním z toho předchozího. Nicméně mějte prosím na paměti, že zadání je víc než co jiného jen inspirací. Můžete si vyzkoušet něco nového, můžete zkusit najít začátek cesty, po které se pak vydáte sami, nebo si prostě jen můžete se slovy hrát. Pokud toužíte po komplexnějším přístupu, nezbyde, než navštívit některý z našich kurzů tvůrčího psaní...

1. Záchranná síť

Doprostřed papíru napíšu slovo. Může jít o téma povídky nebo o náladu, kterou chci obsáhnout. V našem ukázkovém případě to bude slovo „knihovna“. Nastavím si stopky na maximálně pět minut. K danému slovu připojuji další pomocí asociací. Rozvíjím jednotlivé řetězce (*knihovna – kniha – horror – strach – příšera – mlha*), nebojím se je větvit nebo začínat nové. Snažím se vystihnout atmosféru, nepřemýšlím příliš nad tím, jak slova za sebou skládám. Až uplyne čas nebo budu mít papír plný, mám hotovo.

Můžu to samozřejmě zkoušet s různými slovy (když budu chtít napsat pohádku, začnu od slova „pohádka“ nebo „perníková chaloupka“ apod.).

Tato metoda se nazývá clustering a její popis najdu například zde:

<https://kisk.phil.muni.cz/kreativita/temata/kreativni-techniky/clustering>

2. Mikropříběh

Vyberu si dvě nebo tři na sebe navazující slova, která ve mně vzbudí nejsilnější pocit. A na základě těchto slov začnu psát – stačí dva nebo tři řádky textu, dvě věty. Může jít o první větu povídky, o stručné shrnutí celého děje nebo jenom o vybudování atmosféry, kterou by povídka měla mít. (Např. *si vyberu trojici slov z „strach – příšera – mlha“: „Mlha, která se převalovala na blatech, páchla rašelinou a kouřem. Strašlivý drak hodlal spálit celou zemi a zdálo se, že není nic, co by tomu dokázalo zabránit. Jak se psalo v starých knihách...“*).

Nenechám se v téhle chvíli ničím omezit. Ani formou, ani pravopisem. Jde mi o zachycení nálady nebo nápadu.

3. Zárodek příběhu

A jdu dál. Mám kousíček textu, zkusím z něj vytvořit příběh. V téhle chvíli si vymyslím, o čem by to mohlo být, a napíšu si osnovu o pěti bodech. Anebo třeba několik osnov, jak by se příběh mohl dál rozvíjet. (Např. *„1 – na blatech se objevuje zlý drak; 2 – přichází rytíř a s drakem bojuje; 3 – drak vítězí, protože je nepřemožitelný; 4 – přichází hrdinka, která se nejdříve podívá do knihovny, jestli tam nenajde nějakou radu; 5 – samozřejmě radu najde a draka díky tomu zabije“*).

Pokud osnov budu mít více, můžu si z toho posléze vybírat ty momenty, které se mi líbí a které se mi budou hodit a všechno to propojit. A třeba něco bude tak dobré, že to použiju i jinde.

4. Sedím a píšu

Když už vím, o čem to bude, zkusím si napsat povídku na stránku. Nebo na dvě. Nebo na víc...